

Преподобни Георгије исповедник

Због велике добродетељи, коју задоби дугим подвигом, би овај Георгије изабран и постављен за митрополита Митиленског. И управљаше светитељ стадом словесним ревносно и мудро до старости своје. Но када наста гоњење под Лавом Јерменином, који попираше иконе свете, би и овај свети старац позват од цара у Цариград на сабор епископа, који требаше, по жељи царевој, да уништи иконопоштовање. Но Георгије не само не учини по жељи злобнога цара, него, са још неким храбрим епископима, устаде у заштиту светих икона. За то би поруган и од цара прогнан у пределе Херсона, где у телесној беди и свакој невољи проведе остатак земног живота свога. Сконча и пресели се у бесмртни живот око 816 год. Би чудотворац и за живота и по смрти због велике праведности своје и љубави према Господу Исусу.

Тропар (глас 8):

У теби се, оче, сигурно спасе боголикост, јер си примивши Крст, следио Христа. Делима си учио презирати тело, желећи више за душу ствари бесмртне, зато и са Анђелима, Свети Георгије, радује се дух твој.

Преподобни Нил Сорски

Један из великих отаца руске цркве. Оснивач скитског живота монашког у Русији. Скончао мирно 1508 год. Мошти му почивају у Сорском манастиру. Његов Устав скитског живота представља духовно и практично дело првога реда.

Свети мученик Калиопије

Јединац син, од Бога исплакан, некога сенатора из Перге Памфилијске. Благочестива му мајка Теоклија научила га беше у раној младости богопоштовању и чистом животу. Беше Калиопије још младић када наста страшно гоњење хришћана под царем Максимијаном. Да би га спасла смрти мајка га метну у лађу, даде му довољну суму новаца, и отпрати га у град Помпеопољ. Но другчије беше устројено Промислом Божјим. Искрцав се у Помпеопољу Калиопије попаде усред неке бурне многобожачке светковине. Па када он, на наваљивање залуделе светине, не хте узети учешћа у томе глумом пиру, би догуран војводи Максиму, коме исповеди, да је хришћанин. Војвода нареди те га бише оловним штаповима, и на огњу пекоше, па најзад свега рањава у тамницу вргоше. Чувши за мучење свога сина мајка Теоклија раздаде све своје имање бедним и невољним, а она с нешто мало новца пожури у тамницу своје сину. Ушав у тамницу, она се поклони пред својим сином и зави му ране. Најзад војвода изрече коначну пресуду, да се Калиопије распне на крст. У срцу мајчином мешаше се радост с болом. Када јој поведоше сина на губилиште, она дотури целатима пет златица, да би распели сина њеног не као Господа него наопако. То учини из смерности пред Господом. На Велики Четвртак Калиопије би распет наопако, и мајка му стајаше под крстом благодарећи Бога. А када га други дан мртва спустише с крста, она паде на њега и сама издахну. Тако обоје изађоше пред престо Цара славе. Чесно пострадаше 304 год.

Преподобни Данило Перејаславски

Имао је као нарочити подвиг старање о мртвим. Кадгод би чуо, да се нашао неко замрзнут или другим начином умртвљен, он би журио, да га пристојно сахрани и за њега се Богу помоли. Мирно скончао 1540 год. Мошти његове целе почивају.

Преподобни Григорије Синаит

Велики светитељ и подвижник Синајски и Атонски

Отпутуј тамо где смрти није! —
Мајка му збори и с њим се прашта,
О срећи свога јединца машта.

*

Калиопије младић прекрасни
Војводи веру своју објасни:
— Христос ми живот, пут и истина,
Христос ми жеља, жеља једина!

*

Калиопија распећу воде,
За њим гомиле народа ходе.
Он блед и миран, увезан круто,
Корача тихо, измучен љуто.
Мајка му шапће: Калиопије!
— Путujem, мајко, где смрти није!

*

Мученик Христов, мученик славни,
Крст прими тежак и стрмоглавни.
Над телом мртвим мајка се свија:
Сузама мије Калиопија,
И шапће тихо: Калиопије!
— Ево ме, мајко, где смрти није!

РАСУЋИВАЊЕ

„Духовни началници треба да се одликују од подначалних колико и пастири од оваца“. Тако говори св. Исидор Пелусиот (тумачећи I Пост. Тимотеју). Живот свештеника увек служи примером, било добрим било злим. Добрим животом свештеник потврђује Јеванђеље, а злим одриче га. Нико у свету није у стању ни тако потврдити истину Јеванђеља ни тако одрећи је као свештеник животом својим. Дobar свештеник разликује се по дејству своме од злог свештеника не мање него пастир од вука. Зато ће удео добрих свештеника бити са синовима Божјим, а удео злих са зверовима таме. Добри пастири цркве и при самом издисају своме бринули су о стаду свом, које остављају после себе. На самртној постељи св. Јосиф Песмопевац молио се Богу: „Сачувај стадо Твоје, о Сине Божји, све саздано десницом Твојом заштити до краја времена. Буди помоћник возљубљеним синовима цркве Твоје. Дај невести Твојој (Цркви Светој) мир вечан и тишину безбурну“. А св. Антипа горећи у усијаном бакарном волу мољаше се Богу: „не само мене, но и оне који буду после мене учини учасницима милости Твоје!“

СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцавам васкрсење Господа Исуса, и то:

1. како жене мироносице с мирисима приступају гробу, да намиришу Онога који је благоухани мирис неба и земље;
 2. како им ангел објављује васкрсење Господа речима: што тражите живога међу мртвима?
-

БЕСЕДА

о тражењу Живога међу мртвима

Што тражите живога међу мртвима? (Лк. 24, 5)

Ангел Божји пита мироносице жене као с чуђењем: што тражите живога међу мртвима? Тајновидац Бога и силе Божје као да хоће да каже: како сте могли и за тренутак помислити, да је Он плен смрти? Не знате ли, да је Он началник живота? Не знате ли, да је сав живот кроз Њега, и да ниједан живи створ не може ни с које друге стране позајмити ни једну кап живота? Зар вам Он није довољно показао на земљи Своју власт над животом и над смрћу? Ко даде живот мртвоме Лазару? Ко узео живот неплодној смоковници? О браћо моја, престанимо и ми тражити Живога међу мртвима. Ако неко од нас још увек тражи Христа међу умрлим, нека престане с тим душегубним трудом. То је узалудни труд Јевреја и безбожника и нехришћана. Ми знамо, да Господ Животодавац није у гробу него на престолу славе на небесима. Дух непомрачен грехом гледа у небо и не види гроб; и дух помрачен грехом гледа у гроб и не види небо. Грех и добродетељ управљају духовним видом човечјим и откривају му свако свој свет супротан један другом. Грех обара вид духа к земљи и открива му свет трулежи; добродетељ уздиже вид духа к небу и открива му свет бесмртни и — Христа васкрслога као Цара у томе свету.

О браћо моја, не тражимо живот од створења него од Створитеља. И не чинимо још тежи грех, на име: не тражимо Створитеља на гробљу створења, ни светлосног Бесмртника у тами смртној. Господе Исусе, Победниче смрти, к Теби вапијемо: васкрсни и нас у живот вечни из трулежи и таме смртне. Теби слава и хвала вавек. Амин.